

Філософія життя людей є такою, що старші у своїй діяльності, з часом, мають поступитися молодшим. Вважається, що молодші агресивніші і сильніші, тому заміна відбувається. Навіть, древні скіфи, на своїх виробах, відобразили, на думку багатьох істориків, конфлікт старих і молодих скіфів. Правда, до наших часів, не дійшла звістка, – а хто ж таки, переміг? Добре, коли ця життєва необхідність проходить у нормальний цивілізований спосіб, наприклад, демократично, шляхом виборів.

Якщо, говорити про українську політику в цілому, то, побачимо, що керують країною, старі, ще радянські кадри зі своїми політичними проектами. Як правило, на політичній сцені, міняють одна одну дві комуно-комсомольські олігархічні групи. У свідомості тих людей що при владі, мало патріотизму, відповідальності за долю держави, розуміння того, що вони мають у першу чергу служити громадянам і країні, а не дбати про свою кишеню і пиху. Не говорячи вже про національні інтереси.

Тому, логічно, молоді політики, повинні витіснити стару, ще, радянську номенклатуру. Тут, усе зрозуміло, до влади, мають прийти, люди які виростили у незалежній Україні, а бо й народилися у ній. Люди, патріотичні, свідомі своєї державотворчої ролі, без комплексів раба, або, без намірів, хапати все що «погано лежить»...

Але, чи завжди, у нашій країні, має відбуватися заміна лідерів? Ось, візьмемо до прикладу, український, теплий півострів Крим (АРК). Нещодавно, голова громадської організації «Покоління» Крим», пан Руслан Бальбек, розповів, про нібито, деякі міфи щодо кримських татар. На його думку, ці міфи поширюються через недостатню поінформованість засобами масової інформації. Пану Бальбеку, не подобається, коли ЗМІ, начебто, спекулюють, на темі діяльності опозиційних сил до представницького органу кримських татар – Меджелісу.

Найперше, пан Руслан вважає, що Мустафа Джемільов та Рефат Чубаров, керуючи Меджелісом протягом двадцяти років, перетворили його на особливий інститут впливу – «вождів». І, це не може не турбувати кримських татар, які прийшли на мітинг 21 листопада 2011 року, (за оцінками пана Бальбека півтори тисячі мітингуючих), з вимогами припинити керівництву Меджелісу, використовувати його, як козирну карту у своїх особистих цілях тощо.

У другому випадку, пану Бальбеку не імponує, те, що в Україні поширюється міф, буцімто, кримські татари постійно чимось не задоволені, вічно чогось вимагають і погрожують масовими виступами. Що Меджелісу, як не державній структурі, не потрібно шантажувати населення і владу, видуманими погрозами.

У третьому випадку, пан Бальбек, вбачає, що, сучасний Меджеліс чинить не правильно, коли поширює думку, нібито, він є головним струмуючим фактором у боротьбі України і Росії за вплив у Криму. Що заяви Мустафи Джемільова про сплановані акції ФСБ Росії, є

ніщо іншим як бажання заявити про себе перед виборами.

Щодо першого питання, то хотілось би знати, що має ну увазі пан Руслан Бальбек, коли говорить про – інститут «вождів» та особисті інтереси керівництва Меджелісом. Може, шановні Мустафа Джемільов і Рефат Чубаров узурпували владу і стали авторитарними керівниками? Чи може, названі особи, використовували і використовують своє керівне становище, обдурюють кримськотатарський народ і не тільки, – стали мільярдерами, торгують Кримською землею, пішовши на змову у корупційних діяннях з владою Кримської автономії чи російською мафією? Хотілось би побачити, триповерхові маєтки цих осіб, по сто кімнат у кожному. Автомобілі не менш як за півмільйона доларів США. Вілли у Монако, Лондоні...

Здається, що нічого цього не має, ні пан Джемільов, ні пан Чубаров, владу не узурпували, кримськотатарського народу не обдурювали і таке інше. Тож претензії з першого питання пана Бальбека є дещо дивними.

Шантажування і видумані погрози, з боку Меджелісу, теж, має вигляд не коректності. Бо хто б це шантажував і погрожував, до того ж робив різні провокації, як не інші, присутні у Криму, політичні і дестабілізуючі сили.

Ось, наприклад, у тому ж листопаді 2011 року, відбулося встановлення, так званих поклінних хрестів, на в'їзді у Севастополь з боку Бахчисарая і Ялти. За повідомленнями ЗМІ, акцію організували представники місцевих козачих та інших проросійських радикальних організацій. Хрести були встановлені без узгодження з місцевою владою. На думку експертів, подібні акції організовуються з метою шантажу кримських татар.

А, ось, у грудні того ж 2011 року, до президента і прем'єр-міністра Російської Федерації Дмитрія Медведева та Владіміра Путіна, було направлено звернення за підписом керівників проросійських організацій, яке по своїй суті не тільки націлено на дестабілізацію у Криму, але й і в Україні. Дане звернення було поширене у багатьох російських ЗМІ.

«Не хочемо бути зрадниками Росії!»

«...Ми, жителі Республіки Крим, представники політичних партій та громадських організацій, змушені звернутися до Вас у зв'язку з нестерпними умовами нашого життя, що склалися в результаті внутрішньої і зовнішньої політики української влади.

У 1954 році півострів Крим з усім його населенням (яке склали громадяни Російської Федерації) відірвали від Росії і передали Україні на знак вічної дружби між нашими народами. І кримчани були впевнені, що ця дружба буде вічною і що наші права будуть надійно захищені...

...Ми не хочемо миритися з фальсифікацією історії, коли на офіційному рівні стверджують, що "украї" – це стародавня цивілізація, а в "Стародавню Україну" входили Приазов'я, Причорномор'я і Крим. А Керч – давньоукраїнське місто Пантікапей..

...Офіційною ідеологією української влади фактично стала ідеологія галицьких фашистів...

...Єдина, хто може захистити нас – це наша Батьківщина – матінка Росія. Ми просимо

простягнути нам руку допомоги, врятувати від поневолення нацистами галицькими!

Ми цілком підтримуємо ініціативу В. Путіна, А. Лукашенко, Н. Назарбаєва про створення Євразійського союзу, і хочемо, щоб Крим, як і вся України, увійшли до складу цього Союзу.

Усвідомлюючи антиросійський, прозахідний, пронатівський курс української влади, ми вважаємо, що підірваний фундамент Акту передачі Криму Україні. Тому постановку питання про повернення Криму до складу Російської Федерації бачимо актуальною і обгрунтованою. Вважаємо правильним безперешкодне надання бажаним кримчанам права на отримання російського громадянства.

...Тому ми й звертаємося до Вас з проханням поставити ці питання в переговорному процесі з українською владою!».

Чи не бачите, пане Руслане Бальбек, з наведених цитат звернення проросійських організацій, не міфічних, а видимих погроз приєднати Крим і усю Україну до нової Російської імперії? Дуже дивна послідовність проведених у листопаді – грудні 2011 року різноманітних заходів проросійських організацій, співзвучним є і мітинг опозиції до Меджилісу 21 листопада. Натомість, зрозумілим є вислів, керівника Меджилісу кримськотатарського народу Мустафи Джемільова:

«У ФСБ Росії розроблений проект дестабілізації ситуації в Криму. Причина: кримські татари нібито є великою небезпекою російським інтересам, тому що перешкоджають намірам зробити Крим частиною Росії. І оскільки головним противником цього задуму виступає Меджліс кримськотатарського народу, вони ставлять своїм завданням розділити кримських татар, усунути голову меджлісу й включити в його склад проросійськи налаштованих, керованих із Росії активістів, які в майбутньому сприятимуть цьому процесу».

А ще пан Джемільов, на центральних телевізійних каналах сказав, що кримськотатарський народ, бачить себе лише в Українській державі...

Керівники Меджилісу кримськотатарського народу – Мустафа Джемільов і Рефат Чубаров, зі самого початку повернення на свою історичну Батьківщину, були і є послідовними у будівництві Української держави, завжди підтримували і співпрацювали з демократичними силами, є прихильниками входження України в Європейські структури тощо. Не міф, а чиста правда, є те що, кримськотатарський народ під керівництвом Мустафи Джемільова та Рефата Чубарова є головним стримуючим фактором дестабілізації на Кримському півострові.

Якщо представникам громадської організації «Покоління» Крим», і її голові, пану Руслану Бальбеку, хочеться замінити старе керівництво Меджилісу на нове, то, потрібно, мабуть, чітко сформулювати свою Програму і своє бачення діяльності Меджлісу. На сьогодні, крім непрозорої критики, та безпідставних звинувачень, нічого не спостерігається. Ви, маєте, сказати чітко, хоча б головними тезами, – наша організація і наші партнери, бачать себе в Україні і в Європейському Союзі, або в новій Російській імперії і відповідаєте за наслідки даної політики. Бо, ваші, «благі наміри», більше схожі на намагання розколоти єдність у кримськотатарському народі і підтримку проросійської політики – політики дестабілізації...

Зрештою, обирають керівництво Меджилісом не мало відомі організації, а загальнонаціональні Збори кримськотатарського народу Курултай, якщо делегати Курултаю, переважною більшістю голосів, обирають керівниками виконавчого органу представницької організації Меджиліс тих самих людей, то це означає, що до них, і довіра є, і до їхньої проукраїнської політики.

Отже, у даному випадку, міняти керівників Меджилісу, немає ніякої потреби.

Слава Кримськотатарському народові!

Слава Україні

16.01.2012 р. Юрій Сидоренко, [Майдан](#)